

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(תשמ"ג) מוסד התורה והאגודה ללימודים ולמחקר (התורה והאגודה)

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון של"ד תצוה - זכור פורים תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתירה

טוֹעֲמִיָה

ועשית בגדי קודש

פרשת השבוע

כִּמָּה וְכִמָּה אוֹבְדִים עוֹלָמָם

ועל כן היה התחלת טעותם על ידי שלבשו בגדי כהנה בסעדתם וכו', כי עקר הגאות הוא בבגדים שבשרשם הם גבוהים מאד בחינת ה' מלך גאות לבש וכשפוגם בזה חס ושלום על ידי עונותיו ונופל לגאות וכבוד הסטרא אחרא של תאות והבלי עולם הנה עקר פגם הגאות הוא בהבגדים כנראה בחוש כמה וכמה אובדים עולמם על ידי רדיפתם אחר בגדים ותכשיטים וכו'. וכמו שאמר אדמו"ר ז"ל על פסוק, ותתפששו בבגדו וכו'. ועל כן היה הכהן הגדול לבוש בבגדים יקרים מאד שהיו כלולים בהם כל הגונין שהם זהב ותכלת וארגמן וכו' ועל כלם החשן ואפוד שהיה בהם אבנים טובות יקרות מאד וכו' והכהן הגדול נשא כל זה על לבו כדי להעלות ולתקן כל תאות הנגידות והעשירות ששם עקר אחיזת הגאות כנ"ל.

ובעונותינו הרבים כשהתגברה מלכות הרשעה והגלו את ישראל ותפסו בגלות גם את בגדי כהן גדול ונתלבשו בהם סברו שיש להם כח לכלות את ישראל לגמרי. והעקר על ידי שייכנסו בהם תאות העשירות לחמד לבגדי כבוד ולתכשיטין של אבנים טובות ויקרות מאחר שאין לנו כהן גדול לתקן כל זה, אדרבה, הסטרא אחרא נתלבשה בהם. ובאמת היתה עת צרה גדולה.

אבל חסדי ה' כי לא תמנו וכו' וממשלתך בכל דור ודור. ושלח אז את מרדכי שהכניס בישראל לבלי ליאש את עצמן מן הרחמים בשום אפן וזעקו כלם אל ה' יתברך בכל לב ולבשו שק ואפר ומאסו בכל בגדים יקרים של תאות עולם הנה שהם בחינת בגדים צואים ממש ועל ידי זה נתהפך הדבר וכו'. ואז, ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וכו', וכן באסתר כתוב, ותלבש אסתר מלכות. כי זה עקר התקון כנ"ל עד שזכו על ידי זה אחר כך לבנות הבית המקדש ולהחזיר הבגדי כהנה למקומן ולקדשותו.

טוֹעֲמִיָה

שמן זית זך כתיב למאור

פרשת השבוע

שְׁכוֹת שֵׁין וּמְכַתִּין הַגּוֹף

הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת נֶפֶשׁ בְּחִינַת זְכוּרִים הוּא בְּבְחִינַת
זֵית שֶׁמֶן, כְּמוֹ הַשֶּׁמֶן הַמְּלַבֵּשׁ בְּחִינַת שֶׁהוּא בְּחִינַת
זְכוּרִים הַמְּלַבֵּשׁ בְּהַשְׁכָּחָה בְּחִינַת נֶפֶשׁ הַמְּתַלַּבֵּשׁ בְּהַגּוֹף
וְכוּ'.

וְכֵמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְגַלּוֹת וּלְהוֹצִיא הַשֶּׁמֶן לְמֵאוֹר
מִחִינַת, כִּי אִם עַל יְדֵי כְּתִישָׁה שְׁכוֹת שֵׁין וּכְוֹתֵינִין
חִינִיּוֹת לְהוֹצִיא מֵהֶם הַשֶּׁמֶן, כְּמוֹ כֵּן מִפֶּשׁ אֵי אֶפְשָׁר
לְגַלּוֹת הַתּוֹרָה וְהַנֶּפֶשׁ וְהַזְכוּרִים וְכוּ' כִּי אִם עַל יְדֵי שְׁכוֹת שֵׁין
וּמְכַתִּין הַגּוֹף, שֶׁעַל יְדֵי זֶה כּוֹתֵינִין וּמְשַׁבְּרִין הַסְּכָלוֹת
שֶׁל הַחֶמֶר וּמְבַטְּלִין וּמְכַנִּיעִין הַשְׁכָּחָה. וְאִז נִתְגַּלְּהָ
אוֹר הַנֶּפֶשׁ וְהַתּוֹרָה וְהַזְכוּרִים מִתּוֹךְ הַגּוֹף וְהַשְׁכָּחָה וְכוּ',
כִּי נִתְבַּטַּל הַגּוֹף וְהַשְׁכָּחָה לְגַבֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַתּוֹרָה וְהַזְכוּרִים
וְכוּ'.

וְזֶה בְּחִינַת שֶׁמֶן זֵית זָךְ כְּתִיב לְמֵאוֹר, בְּחִינַת מַה שְׂאֵי תֵּא
בְּזִתֵּר הַקָּדוֹשׁ אֶעָא דְלֵא סְלִיק בֵּיה נִוְרָא מְבַטְּשִׁין לֵיה,
גּוֹפָא דְלֵא סְלִיק בֵּיה נְהוֹרָא דְנִשְׁמַתָּא וְכוּ'.

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ג' ד

עניינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת זכור

זְכוֹר – לֹא תִשְׁכַּח

עֲמִלְק הָיָה רוֹדֵף תָּמִיד אַחַר מַחְנֵה דָן שֶׁהוּא הַמְּאַסֵּף לְכָל
הַמַּחְנוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁמְחַפֵּשׁ וּמוֹצֵא כָּל הָאֲבֹדוֹת, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י
שֵׁם שָׂכַל מֵה שֶׁנֶּאֱבָד מִיִּשְׂרָאֵל הֵם הָיוּ מוֹצֵאִים וְכוּ'. וְעַל כֵּן
צָרִיכִין לְזָכוֹר הַיָּטֵב מַעֲשֵׂה עֲמִלְק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, לֹא תִשְׁכַּח. כִּי
צָרִיכִין לְזָכוֹר הַיָּטֵב כָּל מֵה שֶׁאֲבָד עַל יְדֵי תַּאֲוֹתָיו
וְלִהְשֵׁתִּדֵּל מְאֹד לְחַפֵּשׂ אַחַר אֲבֹדוֹתָיו. וְעַל כָּל פָּנִים לְזַהֵר
שֶׁלֹּא יֵאָבֵד עוֹד.

וְהַעֲקָר הוּא הַזְכָּרוֹן, כִּי כָּל זְמַן שֶׁזֹּכֵר שֵׁשׁ אֲבֹדוֹת וּמִבְקֵשׁ
וְחוֹתֵר לְחַפֵּשׂם וְאֵינּוּ שׁוֹכַח אֶת עֲצֻמוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי אֲבָדָה
לְאַחַר יְאוּשׁ חֵס וְשָׁלוֹם, אִזּוּ יֵשׁ לוֹ תִקְוָה עֲדִין, כִּי ה' יִתְבָּרֵךְ
חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נֶדַח. וּבְיַדָּאֵי סוּף כָּל סוּף יִהְיוּ
נִמְצָאִין כָּל הָאֲבֹדוֹת וְיִתְתַקֵּן הַכֹּל. וְכָל אֶחָד כְּפִי מֵה שִׁיְהִיָּה
לוֹ חֵלֶק יוֹתֵר בְּהַבְקָשָׁה וְהַחֲפוּשׁ, אֲשֶׁרֵי לוֹ, וְלִפּוֹם צִעֲרָא
אֲגָרָא. שָׂכַל אֶחָד כְּפִי מֵה שֶׁהִתְיַגַּע וְהִצְטַעַר אֶת עֲצֻמוֹ יוֹתֵר עַל
הָאֲבֹדוֹת וְהִשְׁתַּדֵּל לְבִקְשָׁם וְלְחַפֵּשׂם בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים
וּבְגַעְגוּעִים וְהִשְׁתַּוְקָקוֹת וְהִתְקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים וּבִשְׂרִים אֲמִתִּיִּים
וְסָבַל בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים הַרְבֵּה עַל יְדֵי זֶה. וְכְמוֹ כֵּן יִזְכָּה
בְּיוֹתֵר שִׁיחֲזִירוּ לוֹ אֲבֹדוֹתָיו בְּשָׁלוֹם.

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה' ג

שבת זכור

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

מִכְנִיעֵיךְ אֹתוֹ בְּכָל פַּעַם

עָקַר מִפְּלֶת קִלְפֶת עֲמִלֵק לְגַמְרֵי יִהְיֶה רַק כְּשִׁיבוֹאוֹ
 יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנְּחִלָּה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב,
 וְהָיָה בְּהִנִּיחַ ה' אֱלֹקֶיךָ לְךָ וְכוּ' תִמְחָה אֶת
 זִכְרֵ עֲמִלֵק וְכוּ'. כִּי כָּל זְמַן שָׂאִין בָּאִים אֶל
 הַמְּנוּחָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, הוּא מִתְגַּבֵּר בְּכָל
 פַּעַם כַּמְבֹאֵר לְעֵיל.

אַבְל מִכְנִיעֵיךְ אֹתוֹ בְּכָל פַּעַם בְּכַח הַתּוֹרָה
 וְהַצְדִּיקִים וּבְכַפָּרֵט עַל יְדֵי צְדִיקִים שׁוֹכְנֵי
 עָפָר שְׁכָבָר בָּאוּ אֶל הַמְּנוּחָה בְּשִׁלְמוֹת,
 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב יָבֹוא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל
 מִשְׁכְּבוֹתָם הִלְךְ נִכְחוֹ, וּכְתִיב, וְשָׁם יְנוּחוֹ
 יִגִּיעֵי כַח שְׁדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה עַל
 הַצְדִּיקִים וְכְמוֹ שְׁפָתוֹב וְאַתָּה לְךָ לְקִץ וְתַנּוּחַ וְכוּ'.

ליקוטי הלכות בציעת הפת ה' מז

תענית אסתר

טועמיה

ענינא דיומא

אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי

וְזֶהוּ בְּחִינַת לְקִיחַת אֶסְתֵּר לְבֵית אַחַשְׁוֵרוּשׁ שְׁאֵז
צִעֲקָה: "אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי", כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָּה. וְעַל יְדֵי זֶה הָיָה מִפְּלַת
הַמֶּן עִמְלֵק, שֶׁהוּא תִקְוֵה זְהִמַּת הַסְּטֵרָא אַחֲרָא,
הַכֹּל בְּבַחֲינָה הַנִּלְלָה.

כְּדֵי לְהוֹרֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׁגָם בְּמִקְוֹמוֹת
הַמְּטַנְפִים יִצְעֲקוּ אֶל ה' וַיַּחֲפְשֵׁנוּ וַיִּבְקְשֵׁנוּ
אוֹתוֹ, וְכְמוֹ שֶׁעָשׂוּ אֶז מֶרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר שֶׁכִּנְסוּ
אֶת כָּל הַיְהוּדִים לְזַעַק הַרְבֵּה לָהּ.

וְכֵן צְרִיכִין בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּכָל לַיּוֹת יִשְׂרָאֵל
וּבְפִרְטֵיּוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבַקֵּשׁ תְּמִיד אֶת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא וְלְזַעַק בְּכָל עֵת לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲינַת "מִבֶּטֶן שִׂאוֹל שׁוֹעֵתִי". וְאֵל
יִתְיַאֵשׁ מִן הַצִּעֲקָה וְהַבְּקָשָׁה לְעוֹלָם עַד יִשְׁקִיף
וַיֵּרָא ה' מִשָּׁמַיִם:

ליקוטי הלכות נפילת אפיים ו' ט

ענינא דיומא

טועמיה

קריאת המגילה

הָאֲרַת פְּנֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר

וְזֶה בְּחִינַת קְרִיאַת הַמַּגִּלָּה שֶׁהִיא מְצוּה גְדוֹלָה וְרַבָּה מְאֹד וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה מְבִטְלִין תַּלְמוּד תּוֹרָה לְשִׁמְעַ מְקָרָא מְגִלָּה כֹּהֲנִים בְּעִבוּדָתָם וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָן הַכֹּל מְבִטְלִין וּבְאִין לְשִׁמְעַ מְקָרָא מְגִלָּה.

כִּי אֵיתָא בְּדַבְרֵיו וְ"ל שֶׁדְּבוּר אֱמֶת שֶׁל צְדִיק הָאֱמֶת הוּא בְּחִינַת פְּנֵיו וְשָׁכְלוּ וְנִשְׁמָתוֹ וְכוּ'. וְאֵיתָא שֶׁם שֶׁבְּכָל סֵפֶר שֶׁל צְדִיק יֵשׁ בוֹ בְּחִינַת פְּנֵיו וְכוּ', עֵין שָׁם.

וְזֶה בְּחִינַת מְקָרָא מְגִלָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הָאֲרַת פְּנֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר, כִּי הֵם דְּבָרֵי אֱמֶת שֶׁלָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאֱמֶת. כִּי כְּשֶׁקוֹרִין אֶת הַמַּגִּלָּה וּמְפָרְסְמִין תַּקְּףָה הִנֵּס שְׁנַעֲשֶׂה עַל יְדֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם וְהִנְהִיגוּתֵיהֶם שְׁנִהְגוּ אֶז בְּחֻכְמָה גְּפִלְאָה וּבְצַדִּיקוֹת נוֹרָא וּבְקִדּוּשָׁה גְדוֹלָה בְּזֶה מְרַאֲיִן וּמְאִירִין אֹר פְּנֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא גְּנוּז בְּתוֹךְ הַמַּגִּלָּה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא סֵפֶר שֶׁלָּהֶם הַקְּדוּשׁ, עַל כֵּן עַל יְדֵי זֶה מְאִיר עָלֵינוּ הָאֲרַת פְּנֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הָיָה תַקְּףָה הִנֵּס וְכוּ'.

וְעַל כֵּן מְבִטְלִין תַּלְמוּד תּוֹרָה בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי כָּל הַתּוֹרָה נִמְשָׁךְ רַק עַל יְדֵי רְאִית פְּנֵי הַצְּדִיק כַּנ"ל, עַל כֵּן בּוֹדָאֵי כְּדָאֵי לְבִטְל תַּלְמוּד תּוֹרָה בְּשִׁבִיל זֶה, הֵינּוּ בְּשִׁבִיל לְרְאוֹת פְּנֵי הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְקָרָא מְגִלָּה כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות תפילין ו' כו

סעודת פורים

טועמיה

ענינא דיומא

שְׁתוּ וּשְׂכְרוּ דוּדִים

בְּאִתִּי לִגְנֵי אַחוּתִי כֹלָה אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם בְּשָׂמִי. מוֹרֵי עִם בְּשָׂמִי זֶה בְּחִינַת מְרֻדְכֵי וְאַסְתֵּר, מוֹרֵי זֶה בְּחִינַת מְרֻדְכֵי מֵרַדְכֵי מֵרַדְכֵי מֵרַדְכֵי. עִם בְּשָׂמִי זֶה בְּחִינַת אֲסֵתֵר שֶׁנִּקְרְאָת הַדְּסָה. 'אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבַשִּׁי פִּרְשׁ רַשִׁי, שֶׁקֵּבֵל מֵה שְׂאִינֵנו רְאוּי עִם הָרְאוּי, זֶה בְּחִינַת שְׂמֹחַת פּוּרִים, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל בְּאַהֲבָה כֹּל מֵה שְׂעוּשֵׁינֵנו יִשְׂרָאֵל מִחֲמַת שְׂמֹחַת פּוּרִים, אֵף עַל פִּי שֵׁשׁ בָּהֶם עֲנִינֵי צַחֲוֹק וְדָרָךְ שְׂטוּת שֶׁנִּרְאָה כְּאִינֵנו רְאוּי, אֵף עַל פִּי כֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה מִחֲמַת שְׂעוּשֵׁינֵנו זֹאת מִחֲמַת שְׂמֹחַת פּוּרִים הַגְּדוּלָה מְאֹד. וְאִז אֹמֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ "אֲכַלֵּנו רַעִים שְׁתוּ וּשְׂכְרוּ דוּדִים". כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּבִיכּוֹל, בְּעֲצָמוֹ מִבְּקֵשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁיֵּאֲכְלוּ וְיִשְׁתּוּ בְּשִׂמְחָה וְלֹא יִתְבִּישׁוּ עוֹד וְכַנ"ל.

ליקוטי הלכות תפילין ו'

עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת

זֶה בְּחִינַת מְשֻׁלּוּחַ מְנוּת אִישׁ לִרְעֵהוּ, הַכֹּל בְּשִׁבִיל לְהַרְבּוֹת הַשְּׁלוֹם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה אֲוִיר הַנֶּחַשׁ שֶׁגַם כֹּל הַצְּדָקָה שֶׁל מִתְּנוּת לְאֲבִיוֹנִים הוּא הַכֹּל בְּשִׁבִיל זֶה כַּנ"ל. וְעַל כֵּן מִצְוָה גְּדוּלָה לְאָכַל בְּפוּרִים וְלְהַרְבּוֹת בְּסַעֲדָה מְאֹד, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת וְתַקּוּנוֹ וְהַכְּנָעַת הַכְּסִילוֹת שֶׁמוֹשֶׁם יְנִיקַת הָמוֹן כַּנ"ל, הוּא עַל יְדֵי אֲכִילָה כְּשֶׁהוּא בְּכִשְׂרוֹת כַּנ"ל. שְׂוָה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַצְּדָקָה וּמִקְרָא מְגַלָּה כַּנ"ל. וְעַל כֵּן נוֹהֲגִין לַעֲשׂוֹת עֵקֶר הַסַּעֲדָה סְמוּךְ לְעֶרְב, אַחַר שֶׁעֲשׂוּ הַתַּקּוּנִים שֶׁל הַפוּרִים שֶׁעַל יָדָם נִשְׁלַם הַדַּעַת כַּנ"ל, אִז הַתְּרָה הָאֲכִילָה וְהוּא מִצְוָה גְּדוּלָה לְהַרְבּוֹת בְּסַעֲדָה, כִּי אִז הָאֲכִילָה הוּא עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות פורים ב'

עניינא דיומא

טועמליה

פורים

להתגעגע לקדשת פורים

בי מי יאמין לשמועתנו שאנשים כמותכם בדור הזה יזכו לדבר כך, ולהתגעגע כך לקדשת פורים וכו', ובאמת כך הוא המדה וכך יפה לכלנו. וכאשר תהלה לאל דברנו הרבה בזה בשבת קדש העבר, כאשר ישמע מעט מפי ר"י ור"מ שיחיו, ויותר מזה תוכלו להבין מפי ספריו הקדושים, ובפרט מהתפלה שכתבתי בחסדו על התורה שפורים הכנה לפסח, מי שמע פזאת מי ראה כאלה וכו', חזק ואמן מאד מאד בני ותלמידי, ואל יבהלוך רעיוניך כי עדין אין אתה יודע כלל מה נעשה בעולם, חסדי ה' גדלו מאד. וכבר דברנו בזה הרבה. וכעת אין פנאי להאריך. גם כמה אנשים הם עתה בביתי ואי אפשר לדחותם ודי בזה בעת. השם יתברך ישמח אתכם ואותנו בשמחת פורים וישמע צעקתנו ויושיענו מהרה למען שמו נגילה ונשמחה בישועתו:

ותהלה לקל היה לנו פורים של שמחה בטשעהרין. ודברתי תהלה לאל הרבה מאמונה הקדושה עד שרבם בכלם זלגו עיניהם דמעות הרבה בתוך השמחה והשתיה הקדושה של פורים. און טאקי פארט אשרינו:

שמחו אחי ורעי בישועת ה'. עד הנה לא עזבונו רחמי וחסדיו, בן יוסיף בפלי בפלים להראות לנו חסדו, וישועתו יתן לנו, הכל בכח הזקן הקדוש חסד שבחסדים, שמחו בה' ובצדיקיו הקדושים, בפרט עתה בפורים זמן שמחה לכל, פורים אין לאנד פורים אין לאנד. אין פנאי להאריך כי עדין לא התחלתי לקים מצות לבסומי בפוריא, מי יתן שאזכה לקים בראוי ולשמח בראוי, עד שנזכה לקים בימינו בחינת קימו וקבלו מחדש:

עלים לתרופה

עניינא דיומא

טוענייה

פורים

נתעורר מחדש קדשת הארץ

זֶה בְּחִינַת פְּרָכִים הַמְקַפִּים חוֹמָה מִיְמֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן קוֹרִין בְּחַמְשָׁה עָשָׂר, וְאָמְרוּ רַז"ל בִּירוּשָׁלַיִם כִּי תִקְנוּ זֶה לְכָבוֹד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיְתָה חֲרָבָה בַּיָּמִים הַלָּלוּ. וְגַם זָכַר לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן שֶׁהוּא הָרֵאשׁוֹן שֶׁיֵּצֵא לְלַחֹם בַּעֲמֶלֶק כִּי פָּנֵי יְהוֹשֻׁעַ כָּפְּנֵי לְבָנָה וְהָיָה דְבוּק מְאֹד בַּמֶּשֶׁה רַבְּנוּ וּפְנֵי מֹשֶׁה כָּפְּנֵי חֲמָה וְעַל כֵּן הָיָה לוֹ פֶּחַ לְהִכְנִיעַ בְּחִינַת חֲמָה וּלְבָנָה דְסִטְרָא אַחְרָא בְּבִחִינַת וְחִפְרָה הַלְבָּנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה.

וְהִנֵּה אַז בַּיָּמִי אַחֲשׂוּרוֹשׁ הִיְתָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּחֲרָבָנָה שְׁזָה בְּחִינַת פְּגִימַת הַלְבָּנָה וְאָף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁזָּכּוּ יִשְׂרָאֵל לְנֶס זֶה שֶׁל פּוּרִים וְתִקְנוּ לְקִרוֹת הַמְּגִלָּה לְפָרְסוּמֵי נִיסָא נְתַעוֹרֵר וְנִמְשָׁךְ אַז מִחֲדָשׁ בְּחִינַת קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְבְּשָׁה עַל יְדֵי יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהוּא הָיָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁזָּכָה לְהוֹצִיאָה מִרְשׁוֹת הַסִּטְרָא אַחְרָא וְלַהֲרֹג הַל"א מַלְכִים וְלַהֲחַזִּיקָה לְרְשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה וְהַכֵּל בְּכַחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ כַּנ"ל.

וְעַל כֵּן פְּרָכִים הַמְקַפִּים חוֹמָה מִיְמֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן וְהָיוּ אַז בְּשִׁלְמוֹת בְּנִינָם כִּי בְּתֵי עָרֵי חוֹמָה הֵם עֶקֶר הַיִּשׁוּב שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן מְשֻׁנָּם בְּדִינָם מִשְׁאָר עִירוֹת כַּמְבֹאָר בַּתּוֹרָה בְּפִרְשַׁת בְּהַר סִינַי עַל כֵּן מְשֻׁנָּם בְּדִינָם גַּם כֵּן לְעֵינַי קְרִיאַת הַמְּגִלָּה שֶׁקוֹרִין בָּהֶם בְּט"ו שְׂאֵז אֹרֵחַ הַלְבָּנָה בְּשִׁלְמוֹת וְעוֹמְדַת נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ מִמֶּשׁ שְׁזָה עֶקֶר הַשְּׁלֵמוֹת כִּי זֶה בְּחִינַת מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ כַּנ"ל שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְכַנִּיעִין קְלַפַּת עֲמֶלֶק לְגַמְרֵי, וְגַם ט"ו הֵם בְּחִינַת י' וְה' שֶׁבָּשֵׁם יְהוֹשֻׁעַ וְדָרְשׁוּ רַז"ל י"ה יוֹשִׁיעָה שְׁמֵרְמָזִים עַל בְּחִינַת הַמוֹחִין וְאֹרֵחַ הַשֶּׁכֶל כִּידוּעַ, וְכַמּוּבָא גַם בַּתְּקוּנִים כִּי י"ד עַל כֵּס י"ה מְרַמֵּז עַל י"ד וְט"ו שֶׁל פּוּרִים.

וּמִחֲמַת שְׁהָאָדָם הוּא בַּעַל בְּחִירָה וְאֵינּוּ עוֹמֵד עַל מִדְרָגָה אַחַת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם כֵּן עַל פִּי רֹב הוּא מְטוּלְטָל מִמְקוֹם לְמְקוֹם, עַל כֵּן מְחַיֵּב לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתְּקוּנִים הַנ"ל כָּל אֶחָד כְּפִי מְקוֹמוֹ וְשַׁעֲתוֹ, וְעַל כֵּן גַּם בְּעֵינַי זֶה אָמְרוּ רַז"ל פְּרוּז בֶּן יוֹמוֹ קְרוֹי פְּרוּז מְקַף בֶּן יוֹמוֹ קְרוֹי מְקַף וְכו'.

נחת השלחן אורח חיים תרפ"ח

עמוד זה נתרם לע"נ הרב מטשעהריץ ז"ל
רבי נחמן ב"ר צבי אריה זצ"ל - נלב"ע י"ג אדר ב'

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

פעם אחת אמר רבנו זכרוננו לברכה:

שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים פְּעֻלְתֵּי אֵצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

דָּאס גַּדְלוֹת הָאב אֵיךְ שׁוִין פּוֹן אֵיךְ
צוּבְרָאכֵן, ווי אַזוי אֵיהר וועט
דאוינען, וועט מען זאגן, אַי ער אַיז
אַ בְּרֵאסֶלְיווער.

אַ עֵבְרָה וועט אֵיךְ שׁוִין נִיט
בֵּאקוּמען, אַפֿלוּ אֵיהר וועט טאן
וועט דאס זיין אָן הָעֵנֶט און אָן פִּיס.
מִפְּרִסְמִים שֶׁל שְׂקָר וועט אֵיהר זייער
פָּנִים נִיט קֶענען אָן קוֹקֵן, אֵיהר הָאט
שׁוִין פֿאַרזוכט דעם אונגאַרִישן וויין.

~ תרגום ~

הגדלות כְּבֵר סְלִקְתִּי וְשִׁבְרְתִּי מִמְּכֶם, אֵיךְ שֶׁתִּפְּלֶלוּ, יֹאמְרוּ: אֵי
הוא בְּרֵסֶלְיוֹר.

עֵבְרָה כְּבֵר לֹא תִתְקַבֵּל אֲצֵלְכֶם, אַפֿלוּ אִם ח"ו תִּפְּשְׁלוּ, זֶה יִהְיֶה
בְּלִי יָדַיִם וּבְלִי רַגְלַיִם.

מִפְּרִסְמִים שֶׁל שְׂקָר לֹא תוּכְלוּ לְהִבִּיט בְּפִרְצוּפְּם, כְּבֵר טְעַמְתֶּם
אֵת הַיַּיִן הַהוּנְגָרִי (ראה משל נפלא ע"ז בחיי מוהר"ן ר"ס).

אבניה ברזל כ"ו

זמני שבת קודש – פרשת תצוה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:03	5:02	5:19	5:02	5:12	5:01	5:23	5:27
שקיעה ערב שב"ק	5:42	5:41	5:40	5:41	5:41	5:41	5:45	5:49
חצות הלילה	12:05	12:06	12:06	12:04	12:06	12:04	12:20	12:19
עלות השחר	4:51	4:52	4:53	4:50	4:52	4:51	5:03	5:05
עטיפת הטלית	5:13	5:14	5:15	5:13	5:14	5:13	5:31	5:30
נין החמה	6:03	6:04	6:05	6:03	6:04	6:03	6:36	6:26
סוף זמן קר"ש מג"א	8:10	8:11	8:12	8:09	8:11	8:10	8:23	8:24
חצות היום	11:51	11:52	11:52	11:50	11:52	11:50	12:11	12:08
שקיעה יום שב"ק	5:43	5:42	5:41	5:42	5:42	5:41	5:46	5:50
צאת השבת	6:16	6:17	6:17	6:15	6:16	6:15	6:34	7:02
צאה"ש 72 דק'	6:56	6:55	6:53	6:54	6:55	6:54	6:59	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בניונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בניונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת כי תשא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש	
מא	מב	מוג	מד	מה	מו	מז	דף היומי גמרא נזיר
סא:	סב.	סב:	סג.	סג:	סד.	סד:	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן קמא
קב	קג	קד	קה	קו	קז	קח	דף היומי ליקוטי הלכות יו"ד ח"א
רלה	רלו	רלט	רמא	רמוג	רמה	רמוז	שני עמודים ליקוטי תפילות לפי מהדורת תורת הנצח
תורה ל"ו – בקרוב עלי מרעים							התורה הזמנית